

Асоциация на индустриалния капитал в България

Българска стопанска камара – съюз на българския бизнес

Българска търговско-промишлена палата

Конфедерация на работодателите и индустриалците в България

ОТВОРЕНО ПИСМО

ОТНОСНО СЪСТОЯНИЕТО НА ТРИСТРАНИЯ ДИАЛОГ В СТРАНАТА

Национално представителните работодателски организации – АИКБ, БСК, БТПП и КРИБ, изразяват силна загриженост за състоянието на социалния диалог в България.

Вече два месеца и половина (от 28 ноември 2014 г.) Националният съвет за тристранно сътрудничество (НСТС) не се е събирал на редовни заседания, а в същото време се приемат ключови за социалната и икономическата политика решения, вкл. законодателни. Драстичен пример в това отношение са приетите в края на месец декември 2014 г. промени в Кодекса за социално осигуряване (КСО), въвеждащи т. нар. „право на свободен избор“ между универсалните пенсионни фондове и Националния осигурителен институт. Вследствие на обществения натиск, Министерство на финансите промени първоначалната си позиция и преди дни представи нов законопроект за промени на КСО. За съжаление обаче и по него все още не е стартирала официална процедура на обсъждане в рамките на NSTC, а диалогът се води задочно, чрез медиите и като индивидуална инициатива само на едната страна от социалните партньори.

Важни нормативни промени се внасят в МС без обсъждане в NSTC – приемането на новите размери на минималната работна заплата за 2015 г., предприемането на стъпки за одържавяване на НС на НОИ като статут и функции и др. Особено притеснителна е наложилата се практика промени в трудовото и осигурително законодателство да се инициират от министри и се внасят от народни представители, а не от Министерския съвет, чрез което се заобикаля NSTC, а промените се приемат без съгласуване със социалните партньори. Припомняме, че съгласно **чл. 3 от Кодекса на труда** *„Държавата осъществява регулирането на трудовите и непосредствено свързаните с тях отношения, осигурителните отношения, както и въпросите на жизненото равнище в сътрудничество и след консултации с представителните организации на работниците и служителите и на работодателите“*. Не се спазва и **чл. 76, ал. 3 от Правилника за организацията и дейността на НС** *„(3) По законопроекти, регулиращи трудови и осигурителни отношения, председателят на водещата комисия изисква становище от Националния съвет за тристранно сътрудничество.“*, както и **чл. 36, ал. 1, т. 4 на КСО**, задължаващ НС на НОИ да *„утвърждава проектите на нормативни актове по държавното обществено осигуряване преди внасянето им за приемане от съответните държавни органи“*.

Цитираната по-горе промяна в КСО от м. декември 2014 г., както и множество управленски идеи и решения, свързани с трудовите и осигурителните отношения, са плод на **двустранно договаряне само с една от страните в социалния диалог – синдикатите**, което е грубо нарушение на принципите, националните и международни норми и установена практика на тристранно партньорство. Последното двустранно споразумение стана факт в присъствието на вицепремиера Ивайло Калфин, който не реагира по подобаващ начин за спазване на правилата на председателствания от него, NSTC. Нещо повече, стана традиция г-н Калфин да представя пред обществото идеи за нормативни промени, несъгласувани по съответния законов ред със социалните партньори. По-тревожното е, че тези идеи съвпадат с очакванията само на синдикатите, а позициите и интересите на работодателите биват грубо пренебрегвани.

По аналогичен начин беше въведено и т.н. **инкриминиране на укриването на осигурителни плащания** – без диалог, без отчитане на позицията и аргументите на работодателите, в услуга единствено на синдикатите. Отделен въпрос е, че българският парламент криминализира неизпълнението на права при съучастие на техните правонослители, въпреки изричната норма на чл. 51, ал. 1 от Конституцията на РБ, съгласно която общественото осигуряване е право, а не задължение. Неясно е и каква добавена стойност носи тази нормативна промяна, след като укриването на облагаем (т.е. осигурителен) доход по ЗДДФЛ, както и документната измама отдавна е криминализирана, а укриването на осигурителни плащания по същество е документна измама.

Подходът на приемане на нормативни промени без необходимия тристранен диалог се превръща в рецидив в дейността на политическия елит и синдикатите, който е насочен срещу работодателите – срещу тези, които създават и поддържат работни места и генерират брутен продукт за страната.

Всичко това ни води до заключението, че НСТС е игнориран като институция, както от правителството, така и от политическите сили и дори от нейния председател. Считаме, че превръщането на съвета в неработещ, бутафорен и изпразнен от съдържание орган е не само недопустимо, но преди всичко е грубо нарушение на действащото национално законодателство и Конвенция № 144 на Международната организация на труда (МОТ). Призоваваме управляващите да преосмислят описания по-горе маниер на работа и да възстановят нормалното функциониране на органите за партньорство на национално ниво. В противен случай, не виждаме смисъл в участието на нашите организации като членове на един неработещ обществен орган. По тази причина заявяваме готовност за напускане НСТС, ако правителството не промени незабавно порочната практика за заобикалянето му по ключови проблеми на социално-икономическото ни развитие. По съответен ред ще бъдат сезирани и работните органи на МОТ по спазване на международните трудови стандарти.

Писмото е подписано от председателя на Асоциацията на индустриалния капитал в България – Васил Велев, председателя на Българската търговско-промишлена палата Цветан Симеонов, председателя на Българската стопанска камара – Сашо Дончев и председателя на Конфедерацията на работодателите и индустриалците в България – Кирил Домусчиев.